

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 18206/2022
26.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, др Илије Зиндовића, Гордане Џакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца „БК Урбинг“ доо из Краљева, чији је пуномоћник Марко Обрадовић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Страјин Лапчевић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2416/22 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2416/22 од 08.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2416/22 од 08.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13131/16 од 05.11.2018. године, која је исправљена решењима тог суда П 13131/16 од 12.12.2018. године и П 13131/16 од 11.03.2022. године, ставом првим изреке одбијен је предлог тужене за прекид овог поступка до правноснажног окончања поступка који се води пред тим судом у предмету П 18768/2015. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу укупан износ од 1.609.104,55 динара, и то: на име коришћења стана за период од 07.09.2010. године до 30.04.2016. године износ од 1.059.353,98 динара са законском затезном каматом од 06.05.2016. године до исплате; на име коришћења стана за период од 01.05.2016. године до 07.04.2016. године износ од 177.971,16 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у том ставу изреке; на име трошкова текућег одржавања за период од јануара 2012. године до марта 2016. године износ од 7.304,30 динара са законском затезном каматом од 06.05.2016. године; на име трошкова текућег одржавања за период од априла 2016. године, до 07.04.2017. године износ од 1.856,30 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у том ставу изреке; на име замене улазних врата приликом принудног иселења тужене износ од 14.907,40 динара са законском затезном каматом од 08.04.2017. године; на име трошкова електричне енергије за период од фебруара до јула 2011. године износ од 3.907,43 динара са законском затезном каматом од 06.05.2016. године, на име трошкова за инфоуслуге

плаћених до 05.05.2016. године износ од 284.931,38 динара са законском затезном каматом од 06.05.2016. годин и на име комуналних услуга за период од подношења тужбе до 07.04.2017. године износ од 58.723,93 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 353.175,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2416/22 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 13131/16 од 05.11.2018. године која је исправљена решењима истог суда П 13131/16 од 12.12.2018. године и од 11.03.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужилац је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована, а тужена обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога се Врховни касациони суд, одлучујући о дозвољености посебне ревизије тужене, није упуштао у разматрање њених навода о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, односно става 1. наведеног члана у вези са члановима 12. и 231. истог закона.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Тужена у ревизији не указује на правна питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, нити таква питања по оцени Врховног касационог суда у овом спору постоје. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдавале потребу да се о посебној ревизији тужене одлучује ради уједначавања судске праксе. У конкретном случају не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права релевантног за обавезу тужене да плати накнаду за коришћење туђе ствари, у смислу члана 218. Закона о облигационим односима, као несавесни држалац предметног стана у који се уселила радњом одузимања државине од тужиоца као посредног држаоца.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора побијаног дела је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавног за дозвољеност ревизије у смислу наведене законске одредбе.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Зато је захтев тужиоца за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић